

آیا آیین سیزده بدر مورد تایید اسلام است؟

بنابر دیدگاه آیت الله مکارم شیرازی آیین سیزده بدر اگر بر مبنای خرافه پرستی و نحسی سیزده باشد خلاف اسلام و اگر به عنوان پناه بردن به دل طبیعت و تفریح باشد، مورد تایید اسلام است.



بنابر دیدگاه آیت الله مکارم شیرازی آیین سیزده بدر اگر بر مبنای خرافه پرستی و نحسی سیزده باشد خلاف اسلام و اگر به عنوان پناه بردن به دل طبیعت و تفریح باشد، مورد تایید اسلام است.

به گزارش خبرنگار مهر، همواره این سوال مطرح بوده است که نظر اسلام در مورد سیزده بدر چیست؟ آیا آیین سیزده بدر مورد تایید اسلام است؟

از دو نظر می توان به مراسم سیزده بدر نگاه کرد؛

۱. اگر مراسم سیزده بدر به عنوان یک رسم بت پرستی و اعتقاد به نحسی سیزده که در اسلام مردود است انجام شود شکی در غلط و ناروا بودن آن نمی باشد .

آیت الله مکارم شیرازی چنین عرضه می دارد؛

«سرچشمه مراسم خرافی سیزده بدر از نظر تاریخی به اصحاب الرس که در قرآن به آن اشاره شده بر می گردد. به حالات اصحاب الرس در تفاسیر اشاره شده، و در یکی از شرح های نهج البلاغه نیز داستان مفصل آن را چنین یافتیم؛

دوازده شهر یا آبادی بود که هر شهر و آبادی به یکی از ماه های سال خورشیدی نامیده شده بود . آیین مردم آن شهرها بت پرستی بود. درختان صنوبر را پرستش می کردند. زیرا صنوبر منبع درآمد خوبی برای آنها بود. روز اول سال، همه مردم از تمام دوازده شهر یا روستا در شهر فروردین جمع می شدند، و مراسم جشنی داشتند. فردا به شهر اردیبهشت می رفتند، و در آنجا مراسمی داشتند. روز سوم به آبادی خرداد می رفتند؛ تا به آبادی اسفند که می رسید، دوازده شهر تمام می شد؛ روز سیزدهم دسته جمعی از آبادی ها خارج شده، به بیابان ها می رفتند، و مراسم سیزده و جشن و پایکوبی و آلودگی به انواع مفاسد را در آنجا برگزار می کردند. بنابراین سیزده بدر سنتی بوده که از بت پرستان باقی مانده است، همانطور که مراسم شب چهارشنبه سوری، که احترامی برای آتش قائل می شوند، سنتی از آتش پرستان است. (پاورقی قهرمان توحید ، ص ۸۴ ؛ مسائل جدید از دیدگاه مراجع ج ۱ ص ۱۵۵)

۲. اما اگر مراسم سیزده بدر به عنوان خارج شدن از شهر و فضای آلوده آن و پناه بردن به دل طبیعت و استفاده از هوای پاکیزه آن و تفریح و استراحت سالم برای شروع مجدد به کار با انرژی و توان کافی باشد بدون آنکه اعتقاد به نحسی سیزده و رسم بت پرستی محرک این تفریح باشد امری ناشایست نخواهد بود .

به خصوص اگر این کار همراه با تفکر و اندیشه در حیات مجدد درختان و گیاهان باشد و در نتیجه انسان از حیات آنها درس زندگی بگیرد و به یاد عظمت و قدرت و علم نامحدود خالق آن بیفتد. (قهرمان توحید ، ص ۸۴)

خداوند می فرماید: «بگو در زمین سیر کنید و بنگرید خداوند چگونه آفرینش را به وجود آورده است» (عنکبوت ۲۰)

پیامبر گرامی فرمود: «عاقل ساعات خود را به چهار بخش تقسیم می کند؛ ساعتی برای عبادت خداوند و ساعتی برای محاسبه نفس و ساعتی برای تفکر در مخلوقات خداوند و ساعتی برای تفریح و بهره مندی از حلال های خداوند» (وسائل الشیعه ج ۱۶ ص ۹۷)

این مضمون از حضرت علی نیز نقل شده است. (نهج البلاغه حکمت ۳۹۰)

و باز پیامبر گرامی فرمود: «تفریح داشته باشید همانا من ناراحتم که در دین شما خستگی و بی نشاطی باشد» (نهج الفصاحه ص ۲۵۹)